

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:
Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Mødet hævet Kl. 4.50.

Ni og Halvfjersindstyvende Møde.

Fredagen den 4de Marts 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 2den Behandling af Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

Bable: Jeg begjærede Ordet forleden Dag, da det ærede Medlem for Ribe (Bust) talte om „Benstres gamle Standpunkt“. Det er allerede besvaret fra forskjellige Sider, men den Besvarelse, der er kommen fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), er dog ikke af den Bestaafenhed, at jeg kan føle mig tilfredsstillet derved. Jeg skal derfor komme tilbage dertil. Men efter at disse Ytringer vare faldne, har denne Sag faaet saadanne Dimensioner, og der er blevet bragt saadanne politiske Spørgsmaal paa Bane, at jeg, da jeg har stillet mig frit mellem de forskjellige Partier og Grupperinger, som i denne Sag ere for og imod, maasse kunde faae Leilighed til at besvare Sagen mere upartist, end mulig Andre kunde gjøre. Derfor vil jeg ikke frasælde Ordet om denne Sag.

Det ærede Medlem for Rjødshavn's 5te Valgkreds (Goos) maa anses for at være en sagkyndig Mand paa dette Omraade; han havde ikke haft nogen særlig Indflydelse paa denne Lovs Form, hvilket jo kunde have været meget ønskeligt. Det i Forhold til Sagens Bigtighed korte Foredrag, som det ærede Medlem holdt for at vise,

hvilken Forskjel der var imellem borgerlig og militær Strafferet, forekom det mig ikke at udtømme Spørgsmaalet tilstrækkeligt. Jeg vil nu for mit Vedkommende ikke drifte mig til at gaa ind paa en nærmere Undersøgelse af dette vanskelige Forhold, men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at jeg tror dog, de have Ret, som sige, at denne Sag ikke foreligger saa fuldstændig og saa rigtig fremsat, at den jo nok kunde trænge til at følges ad med de andre Retslove. Det ærede Thing vil vide, at jeg til enhver Tid søger at værne Befolkningen mod Militærets Ovgreb under Tjenesten. Jeg har, saa ofte jeg har haft Ordet om den Slags Sager, gjort opmærksom paa, at vi som en Arv fra Fortiden have en mindre heldig Mand i Hæren, og jeg har ogsaa gjort opmærksom paa, at det ikke let forandres, uden at Hærens Ordening i det Hele taget forandres. Nu have vi jo faaet en Hærsordening, der efter min Mening ikke fuldt tilfredsstillende, og deraf maa jo nødvendigvis følge, at Strafferetspleien kommer til at staa i Forhold dertil. Hvis nemlig Sagen stillede sig saaledes, at alle slette og dygtige Soldater, der i deres Tjenestetid vilde opfylde deres Pligt, kunde være beskyttede imod at komme ind under den militære Strafferetspleie, saa at den egentlig kun gjaldt for dem, der ere en Plage for deres Kammerater, ja, saa vilde vi være heldigere stillede i denne Sag; thi om dem kan man jo nok indrømme, at der skal, som man siger, skarp Lud til skurvede Hoveder, og der maa man ikke lægge Fingrene for meget imellem. Jeg har hørt nogle af de Herrer, som have talt imod dette Udkast, tale om Straffene paa en saadan Maade, at man næsten skulde tro, at Straffene skulde gjælde for Ustyrbige, men Meningen er jo, at det skal være en virkelig Straf for Ustyrbige. Derfor forekommer det mig, at i sig selv kunne de Straffe, der her tales om, ikke siges at være for strenge, nemlig lige overfor de Elementer i Hæren, som ere af den Bestaafenhed, der her er omtalt ved flere Leiligheder, og om hvilke navnlig de Mand, som selv have været i Hæren, vide, i hvor høj Grad de belejre den. At slippe fri for dem ved Hjemsendelser eller paa anden Maade, hvorved man egentlig tager Byrden bort fra dem, er efter min Mening en Maade, som kunde friste dem til netop at opføre sig saa meget ubehageligere i Tjenestetiden. Altsaa, Noget maa der gøres, og i den Retning kan jeg jo ikke sige, at Forslaget er saa særdeles strengt. Vi høre jo imidlertid nu, at, naar man vil gaa bort fra de Straffe, der findes i den bestaaende Retsordening for Hærens Bedkommende, da har man for at sikre sig et saadant Udfald af denne Sag, at den kunde blive vedtaget, baade her og i det andet Thing, maattet optage Punkter, som kunne ækvivalere det, man søger at blive fri for. Naar man nu i den ene Vægtstaaal lægger korporlige Straffe, Pryglestraffen, Krumslutning, den sorte Kofarve, en Del af